

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010599
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0021010599.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému V. J. a spol. pre spolupáchateľstvo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/62/2021 zo dňa 25. 11. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 8. februára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných V. J., K. J. a M. G..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/62/2021 zo dňa 25. 11. 2021 uznal obžalovaných V. J. a K. J. vinnými zo spolupáchateľstva zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 20 k § 323 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaného M. G. zo spolupáchateľstva zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 20 k § 323 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spolupáchateľstva prečinu výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., ktoré mali spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 04.06.2021 v čase okolo 17.30 h, v obci lňáčovce, okres Michalovce, na ceste v blízkosti pred rodinným domom č. 35 na obecnej ceste sa všetci traja obžalovaní spoločne dopustili fyzického útoku voči poškodenému K. F., ako starostovi obce lňáčovce v postavení verejného činiteľa tým spôsobom, že všetci traja obžalovaní išli veľmi hlučne a kričali po ceste v obci, pričom keď boli za komunitným centrom, zastavil sa pri nich na svojom aute poškodený ako starosta obce K. F., spustil okno, oznámil im, že je starostom obce, z ktorého titulu ich upozornil, aby nepokračovali v tomto kriku, kde obžalovaný V. J. reagoval tak, že vyzval poškodeného starostu, aby vystúpil z vozidla, ktorého po vystúpení z vozidla udrel päťou do ľavej spánkovej oblasti hlavy najmenej 5-krát, v nadväznosti na to sa k tomuto obžalovanému pridal aj obžalovaný K. J., ktorý poškodeného starostu najmenej 4-krát udrel päťou do tváre. Hneď na to, ako bol poškodený starosta fyzicky napádaný obžalovanými V. J. a K. J., tak sa k tomuto konaniu pripojil aj obžalovaný M. G., ktorý z rozbehu poškodeného starostu pravou nohou kopol do oblasti rebier a boku, v dôsledku čoho tento poškodený spadol na cestu. Počas toho, ako poškodený ležal na ceste, tak do neho nohami kopali všetci traja obžalovaní a to do hlavy, brucha, každý kde zasiahol a to viackrát. Obžalovaný K. J. poškodeného kopol najmenej 8-krát a zároveň ho aj udieral päťou pravej ruky do hlavy. Pri snahe poškodeného starostu postaviť sa zo zeme sa k nemu ešte raz rozbehol obžalovaný M. G. a z rozbehu mu kopol nohou do tváre, v dôsledku čoho sa tento poškodený prevrátil na bok, čím poškodenému starostovi K. F., ako verejnému činiteľovi, o čom všetci traja obžalovaní mali vedomosť, spôsobili stredne ťažné zranenia, a to obojstranný podkožný okoloočnicový krvný výron, zlomenina nosových kostí s posunom kostných úlomkov viac vpravo, zlomenina prednej a vnútornej steny pravej čeľustnej dutiny s posunom úlomkov, zlomenina hornej a zadnej steny ľavej čeľustnej dutiny s posunom úlomkov a poúrazové krvácanie do oboch čeľustných dutín s primeranou dobou dočasnej práceneschopnosti, ktoré dňa 04. 06. 2021 utrpel poškodený, čiže dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života stanovenou pre účely trestného konania je 5 týždňov. Doba liečby poškodeného po úraze

zo dňa 04. 06. 2021 je 5 týždňov podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia.

Súd im za to uložil :

obžalovanému V. J. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 36 písm. l/, 37 písm. h/ ,38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 45. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému K. J. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 36 písm. l/, 37 písm. h/, 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému M. G. podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, 36 písm. l, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 64 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným V. J., K. J., M. G. povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodeným

- K. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX škodu vo výške 2.719,20 eur,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava- mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 1.284,50 €
- Sociálnej poisťovni, Ul. 29.Augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava škodu vo výške 552,90 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného K. F. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní V. J., K. J. a M. G..

Obžalovaný M. G. má za to, že trest, ktorý mu bol okresným súdom uložený je neprimeraný aj keď je uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zdôraznil, že je u neho rovnovážny stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest kratšieho trvania.

Obžalovaný V. J. má tiež za to, že uložený trest odňatia slobody nie je primeraný. V tejto súvislosti poukázal na to, že sa priznal k spáchaniu trestných činov ešte v prípravnom konaní a tieto úprimne oľutoval, poškodenému sa aj ospravedlnil. Vyjadril názor, že súd mal v jeho prípade zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., pretože pred spáchaním skutku viedol riadny život a tiež aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Uviedol, že doposiaľ bol len 1-krát súdne trestaný za prečin krádeže ešte v roku 2015, pričom toto odsúdenie je už zahladené, v dôsledku čoho sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Nesúhlasí s tým, aby bola skutočnosť, že bol iniciátorom bitky tak výraznou mierou zohľadnená v jeho neprospech ako to spravil okresný súd, a to aj s ohľadom na mieru spoluúčasti obžalovaných M. G. a K. J.. Poukázal tiež na skutočnosť, že poškodený bol kopnutý M. G., v dôsledku čoho spadol na zem a k závažnejším zraneniam poškodeného došlo až potom, čo do neho kopali všetci traja keď bol na zemi. Je toho názoru, že účel trestu u neho možno dosiahnuť aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností. Je ochotný podrobiť sa všetkým obmedzeniam a povinnostiam, ktoré boli navrhované aj prokurátorom v zmysle jeho záverečnej reči a prípadne aj ďalším. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v danom prípade sa jednalo o väzobné trestné stíhanie, pričom k ich zadržaniu došlo ešte dňa 4.6.2021 a až doposiaľ sú vo väzbe.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste a sám mu uložil podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Obžalovaný K. J. má tiež za to, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny. Poukázal na to, že sa priznal k spáchaniu trestných činov a tieto aj úprimne oľutoval, a že od začiatku trestného konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Má za to, že mu mala byť zohľadnená aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., pretože aj keď v minulosti bol súdne trestaný, v čase bezprostredne pred spáchaním skutku viedol riadny život nakoľko predchádzajúce odsúdenia má zahladené a z odpisu registra trestov je zrejme, že sa na neho má hľadieť, akoby nebol odsúdený. Navyše, aj keď všetci páchatelia konali spoločne, účasť každého z nich pri napadnutí verejného činiteľa nie je možné generalizovať. Účasť každého z obžalovaných by sa mala prejavovať aj vo výmere trestu odňatia slobody. Je síce pravdou, že tresty všetkých spolupáchateľov sa rôznia, čo samosudca aj správne odôvodnil s poukazom na to, že iniciátorom bitky bol V. J., a tiež na to, že M. G. spáchal čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pri tejto úvahe je ale potrebné poukázať na kamerový záznam, z ktorého je zrejme, že poškodeného sa snažil aj chrániť tým, že jedného zo spoluobžalovaných od neho odťahoval, aby ho ďalej nenapádal. Tiež následne odťahoval jedného zo spoluobžalovaných od svedka U. D. počas toho ako bol napádaný, pričom táto skutočnosť je nepriamo potvrdená aj výpoveďou svedkyne D. keď vypovedala, že sa neprejavoval aktívne, aktívni boli predovšetkým zvyšní dvaja obžalovaní. Má za to, že so svedkom D. zabránili vážnejšiemu a škodlivejšiemu následku na zdraví poškodeného, pričom táto skutočnosť by v kontexte s ďalšími mala byť odzrkadlená vo výške jeho trestu omnoho zreteľnejšie než ako tomu je v napadnutom rozsudku. Za týchto okolností dal krajskému súdu do pozornosti aj možnosť využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok v napadnutom výroku o treste a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby sám rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmienenčne odloží na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň určí nad jeho správaním probačný dohľad s uložením primeraných povinností a obmedzení.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaní zotrvali na dôvodoch svojich odvolaní.

Obhajca obžalovaného K. J. doplnil, že v prípade ak by sa odvolací súd nestotožnil s ich odvolacím návrhom navrhol, aby mu odvolací súd sám uložil nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

Obhajca obžalovaného M. G. nesúhlasí s tým, že obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pretože táto bola 36 mesiacov. Okrem toho poukázal na jeho kladné hodnotenie z ústavu na výkon väzby, kde je doslova uvedené, že sa správa slušne a disciplinovane.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolania obžalovaných ako nedôvodné. Tresty uložené okresným súdom sú podľa neho spravodlivé a primerané.

Obžalovaný V. J. sa pripojil k návrhom svojho obhajcu, chce sa ospravedlniť. Veľmi ho mrzí, čo urobil, bol pod vplyvom alkoholu. Veľmi sa ospravedľuje aj poškodenému, dodal, že taký nebol a nevie, prečo k tomu došlo.

Obžalovaný K. J. sa tiež pripojil k návrhom svojho obhajcu. Ospravedlnil sa poškodenému a veľmi ľutuje, čo sa stalo.

Obžalovaný M. G. sa pripojil k návrhom svojho obhajcu a dodal, že ľutuje, čo sa stalo.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie,

ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaných o ich vine a nepochybil keď vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a o škode. Pri ukladaní trestov okresný súd vychádzal z odpisov registra trestov obžalovaných. U obžalovaného V. J. zistil, že nikde nepracuje, a že doposiaľ bol raz súdne trestaný v roku 2015 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, výkon ktorého mu bol následne premenený na náhradný trest odňatia slobody vo výmere 7 dní s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Trest vykonal dňa 27.5.2017. U obžalovaného K. J. zistil, že nikde nepracuje, a že bol doposiaľ raz súdne trestaný v roku 2019 pre trestný čin podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. U obžalovaného M. G. zistil, že tiež nikde nepracuje. Doposiaľ má v registri evidovaných 8 záznamov z Anglicka a na území Slovenskej republiky bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 26T/63/2020 z 30.12.2020, právoplatným 2.3.2021 pre trestný čin podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 36 mesiacov do 2.3.2024. U obžalovaných J. zohľadnil vyrovnaný počet poľahčujúcich (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a uložil im úhrnné tresty vo výmere 45 (V.) a 40 mesiacov (K.). U obžalovaného G. zohľadnil okresný súd prevažujúci pomer priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák. k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov. Pri výmere trestov zohľadnil aj to, že všetci traja obžalovaní bezdôvodne surovo napadli starostu obce - verejného činiteľa, ktorý ich slušne požiadal o zmenu ich správania za účelom zabezpečenia poriadku v obci. Potom ako poškodený vystúpil z auta, začali ho v presile biť, pomocou kopanica ho zvalili na zem, kde do neho bezdôvodne kopali do rôznych častí tela vrátane hlavy, a to aj vtedy keď sa pokúšal vstať, v dôsledku čoho mu spôsobili závažné zranenia, ktoré si vyžiadali chirurgický zákrok, a ktoré by boli ešte závažnejšie v prípade ak by poškodený nebol plnoštrhlej postavy a ak by mu neprišiel na pomoc bývalý starosta obce U. D., ktorého sa tiež pokúsili napadnúť a tento sa uhol pred napadnutím hlasným upozornením vnučky a tým, že sa uhol pred úderom obžalovaných. Na základe toho uložil všetkým obžalovaným nepodmienené tresty odňatia slobody. Obžalovaným J. uložil tresty odňatia slobody so zreteľom na ich jedno predchádzajúce odsúdenie, pričom obžalovanému V. J. uložil prísnejší trest o 5 mesiacov, pretože bol iniciátorom bitky proti poškodenému. Obžalovanému G. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov, pretože už bol v minulosti súdne trestaný, pričom predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a navyše sa u neho na základe prevažujúceho počtu priťažujúcich okolností zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby prísnejšieho trestného činu o jednu tretinu. Okresný súd zaradil obžalovaných pre výkon takto uložených trestov do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch neboli vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Takto uložený trest podľa názoru okresného súdu spĺňa svoj účel z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Uloženie iného druhu trestu by nespĺnilo účel trestu ani vo vzťahu k obžalovaným, ani z hľadiska generálnej prevencie a to vzhľadom na závažnosť tejto trestnej činnosti hlavne s poukazom na spôsob jej spáchania.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

Okresný súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy všetky podstatné okolnosti a nepochybil, keď obžalovaným uložil trest odňatia slobody na dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (u G. zvýšenej), pre výkon ktorého ich správne zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolacím námietkam obžalovaného G. k správnosti vymedzenia jeho trestnej sadzby krajský súd uvádza, že dolná hranica trestu odňatia slobody za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je síce 36 mesiacov (3 roky), avšak v tomto konkrétnom prípade došlo k opodstatnenému zvyšovaniu tejto dolnej hranice o 1/3 podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., pretože u obžalovaného G. prevažoval pomer priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák. oproti zistenej jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Dolná hranica jeho trestnej sadzby po zvýšení o jednu tretinu predstavovala 56 mesiacov (36 mesiacov plus 20 mesiacov), pričom trest odňatia slobody v trvaní 64 mesiacov, aký bol uložený obžalovanému G. tak stále je blízko pri spodnej

hranici zvýšenej trestnej sadzby. Krajský súd nezistil, že by u tohto obžalovaného existoval vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako to tvrdil obžalovaný vo svojom odvolaní.

Krajský súd neakceptoval ani návrh obžalovaných J. na zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti upravenej v § 36 písm. j/ Tr. zák. v ich prospech aj keď ich predchádzajúce odsúdenia boli formálne zahladené, pretože obžalovaní po svojom odsúdení nepreukázali nápravu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že priznať poľahčujúcu okolnosť vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. je možné iba vtedy, ak sa obžalovaní po vykonaní predchádzajúceho trestu primerane dlhú dobu chovali riadne a preukázali tak svoju nápravu, čo však v prípade oboch vyššie menovaných obžalovaných nebolo preukázané.

Krajský súd neakceptoval ani názor obžalovaných, že im mala byť zohľadnená aj poľahčujúca okolnosť upravená v § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože samotné priznanie sa obžalovaných k spáchaniu trestného činu nemožno považovať za túto poľahčujúcu okolnosť. Dôvodom je nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne teda aj podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., čo vyplýva z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. Na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. by museli k samotnému priznaniu sa obžalovaných pristúpiť iné komplexnejšie skutočnosti o obraze okolností prípadu, resp. aktívna účasť obžalovaných na iných dôkazných úkonoch než ich výsluch. Keďže v predmetnej trestnej veci u obžalovaných nepristúpili okrem priznaniam sa k skutku žiadne komplexnejšie okolnosti, ktoré vo významnej miere prispeli k usvedčeniu páchatel'ov žalovanej trestnej činnosti a k objasneniu okolností skutku, neboli splnené podmienky na aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovaných týkajúcich sa primeranosti uložených trestov krajský súd uvádza, že posudzovanie primeranosti alebo neprimeranosti trestu ukladaného trestu je závislé od závažnosti činu, ktorého sa trest týka. Ukladanie trestu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby v prípade uznania viny nie je nárokovateľné ani obligatórne a má význam iba u tých obžalovaných, ktorí sa ku skutku priznali, je nepochybné, že skutok spáchali, je u nich predpoklad ďalšieho pozitívneho vývoja v tom zmysle, že sa nestanú recidivistami aj vzhľadom na charakter a spôsob spáchaného činu. Pri skúmaní podmienok pre použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody súd zohľadňuje minulosť obžalovaného najmä jeho skoršie odsúdenia, povahu a závažnosť trestného činu, ktorý je predmetom obvinenia.

Závažnosť spáchaných trestných činov je u všetkých troch obžalovaných potrebné posudzovať z významu záujmu chráneného Trestným zákonom (poškodený je starostom - verejným činiteľom, obžalovaní mali vedomosť o postavení poškodeného, obžalovaní boli pri útoku na poškodeného v presile, kopali do bezmocného nebrániaceho sa človeka, čoho následkom bolo závažné zranenie poškodeného, okolnosti spáchaného činu - na ulici za denného svetla pred rodinnými domami, bezdôvodné napadnutie a spôsob spáchania tohto skutku zavrhnutiahodným brutálnym spôsobom).

Vzhľadom na tieto okolnosti sú uložené tresty odňatia slobody v súlade so zásadami pre ukladanie trestov uvedenými v § 34 Tr. zák. a nasledujúcimi ustanoveniami a spĺňajú svoj cieľ z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, rovnako nie sú generalizované, ale dôsledne individualizované preukázanej miere spoluúčasti jednotlivých obžalovaných na spáchaní skutku.

Skutočnosti, na ktoré poukazuje obžalovaný K. J. vo svojom odvolaní týkajúce sa jeho účasti na skutku boli zohľadnené vo výmere jeho trestu, ktorý je najnižší zo všetkých obžalovaných. Zároveň však vo svojom súhrne neboli natoľko pozoruhodné, aby opodstatňovali uloženie trestu odňatia slobody na úplnej dolnej hranici trestného činu a umožňovali tak podmiennečný odklad jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

Krajský súd dodáva, že v preskúmanej veci nejde ani o prípad, v ktorom by väčšie množstvo poľahčujúcich okolností, osoby obžalovaných alebo charakter alebo spôsob spáchania činu opodstatňovali mimoriadne zníženie trestov obžalovaných pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby cez analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. Vzhľadom na vyššie konkretizované skutočnosti tak použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby nie je pre obžalovaných

neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by nepostačoval ani trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Pokiaľ ide o konkrétny spôsob výkonu uložených trestov, aj krajský súd má za to, že len nepodmienečne uložený trest odňatia slobody je dostatočný z hľadiska individuálnej, aj generálnej prevencie a plní svoj účel. Na nápravu obžalovaných je v danej veci nevyhnutný trest spojený s odňatím slobody, pretože len ten bude pre obžalovaných dostatočnou výstrahou pred páchaním ďalšej trestnej činnosti na slobode a ochráni spoločnosť pred ich ďalším závažným protiprávnym konaním.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.